

It Started the Day Elvis Died... by Olli Lamminen

I never forget my trip to Vicenza Italy to visit Ceccato car wash factory. Their car wash systems worked ok in Europe but most American cars had fixed 'whip' type antennas that could not be removed for an automatic car wash.

I had brought with me samples of antennas and had an idea how to correct Italian machines so that they would not rip them off. When I asked for scissors and started cutting side brushes thinner so that they would not rip the antennas, the technical director had serious second thoughts.

Italy in those days was dominated by Labor Unions – with whom I was working. I asked the Union boss – who spoke some English – to keep the directors out of the testing area where we were working. He simply declared the area 'Union Meeting' – closed to management.

My simple experiment worked perfectly. The union boss told that this success calls for a celebration. It was Tuesday August 16th, 1977. Most of the workers including myself headed for the company owned restaurant, opened bottles of Italian red wine. Our informal lunch hour eventually was extended way till late at night. I have faint recollection singing Avanti Popolo in fluent Italian.

Somehow I had managed to get to my Hotel nearby past the mid night. John Bonvicini – Ceccato's export manager picked me around noon. He was telling me that cleaning their restaurant and restocking their wine seller had already been completed and lets go back to work. He also made a sarcastic comment re most workers not showing up today.

He also told me that Elvis died last night. I liked Elvis; the news made me sad and did not help my hangover.

Fast-forward to March 1980 and Pekka Tuohimaa and myself were in Hayward Wisconsin attempting to finish Birkebeiner – 35-mile ski race (50 km). We had few days earlier returned from Lake Placid Olympics where a friend of mine (who worked for Järvinen) had given me Harri Kirvesniemi's skis.

Although I had not skied for at least 9 years, with the skis so good I decided to restart my skiing career trying to finish Birkebeiner. Right at start, Pekka and myself got separated. Five hours later my back started to hurt. As I did not know if Pekka was going to finish, quitting was out of question. My back pain grew worse and worse.

I tried to initiate conversations with few fellow skiers – none of them looking too happy either. I just needed to divert my attention from my back pain. I spotted a strange looking fella, bearded, wearing normal heavy overcoat and Levis who also appeared to be out of his element and who welcomed my company.

After talking to him for a good part of an hour, I found out that he was Italian and spoke rather limited English. He was from Milano and became every surprised about my deep knowledge of the Northern part of Italy. We talked at least 30 minutes about this beautiful city of Vicenza and its surrounding areas.

I was showing off my knowledge of Northern Italy and I was not paying attention to my backache.

Eventually he asked from me; 'You no American, you from where?' I told that I am from Finland and had moved to the USA in 1972. He looked little bit embarrassed telling me that 'me sorry, me know very little Finland and you know so much Italy'.

He knew that Finland was in Northern part of Europe and was very cold.

I challenged him (speaking very slowly and articulating as clearly as I could) that there is much more to Finland than cold and surely you can name famous Finns etc. He keeps rolling his eyes and finally spurts out that 'sorry, I know only this crazy Olli and he is in car wash business'.

My heart nearly stopped. I didn't say a word. Then I realized that Pekka must have seen him before and had arranged this as a good joke. As I started looking around to find Pekka lurking around, I realized that it couldn't be. My Italian friend spoke only bad English and Pekka practically none.

I just kept skiing, quietly and obviously with a different facial expression. Moments later he grabbed by hand and said ‘Problemo, what?’ To which I replied, yes, there is a problemo. I am that Olli and I am in car wash business. Now it was his turn to become serious.

Eventually we found out that his brother was the owner of Ceccato factory in Vicenza. The stories of my little encounter at the factory restaurant

had grown and grown and were well known to all people associated with Ceccato.

We crossed to the finish line singing Avanti Popolo. Never saw him again nor never found his name.

Autopesukoneiden korjausta päivänä, jolloin Elvis kuoli

”En koskaan unohda matkaani Vicenzaan Pohjois-Italiaan. Siellä sijaitsee Ceccaton autojen pesulaitteita valmistava firma. Heidän laitteensa toimivat hyvin Euroopassa. Amerikoissa autoissa on kiinteät radioantennit, ja pesulaite repi ne enimmäkseen irti”, kirjoittaa Olli. Jotain oli tehtävä. Hän matkusti Vicenzaan. Ollilla oli idea, jolla tehtaassa pesulaite saatiin toimimaan Amerikoissa. Ajatus ei sopinut tehtaassa tekniselle johtajalle. Jotta Olli saisi rauhassa kehittää korjausideaansa, hän kääntyi tehtaassa ay-pomon puoleen. Tämä ilmoittikin tehtaassa johdolle, että hänellä on Mr. Lammisen kanssa ay-kokous, joka ei kuulu tehtaassa johdolle. Niin Olli sai rauhassa ay-pomon hellässä huomassa kehittää pesulaitetta paremmin Pohjois-Amerikassa toimivaksi.

Tehtävä onnistui, ja iltaa vietettiin sitten työväen kanssa paikallisessa tehtaassa omistamassa ravintolassa runsaan punaviinin kera. Ollilla on muistikuva, että hän lauloi illalla Italian ay-liikkeen klassista taistelulaulua ”Avanti Popolo” sujuvasti italiksi uusien ystäviensä kanssa. Tehtaassa johdolla oli mennyt seuraavana päivänä melkoinen tovi siivota ravintola ja täydentää viinikellari. Tehtaassa johtaja John Bonvicini huomautti myös sarkaistisesti, että työntekijöitä oli aika lailla pois töistä. Johtaja myös kertoi, että Elvis oli kuollut edellisenä iltana. Tämäkään uutinen ei helpottanut Ollin krapulaa. Raskaat olivat laulujen lunnaat.

Hiihtokilpailussa tavataan

Vuonna 1980 Olli osallistui perinteisille Birkebeiner-hiihtokisoihin. Nämä norjalaisperäiset kilpailut

kiertävät 50 km:n reitin pitkin Wisconsinin erämaita. Osallistujia oli tuhansittain. Olli oli juuri palannut Lake Placidin olympiakisoista, ja saanut alleen ystävänsä välittämänä Harri Kirvesniemen käyttämät olympiasukset. Viisi tuntia hiihdettyään Ollin selkä ”pamahti”.

Tuska oli kova. Ollin vauhti hidastui ja vähitellen hän sai seurakseen oudon näköisen hiihtäjän: hiihtoasu oli mitä sattui ja ilmekin vähemmän urheilijamainen. Mies kertoi olevansa Milanosta Italiasta. Ystävä iski Ollin kantaan. Seuralainen puhui hieman englantia, joten Olli oli saanut juttukaverin ja selkäkipukin hieman hellitti rupatellessa. Ystävä oli vaikuttanut Ollin hyvistä Italian tiedoista.

Olli kertoi olevansa suomalainen. Hän kysyi, josko italialainen ystävä tuntee jonkun suomalaisen kuuluisuuden? Ystävämmme vastasi, että tuntee vain yhden kreisin Ollin autonpesualalta – oli kuullut hänestä monia juttuja. Ollin sydän melkein pysähtyi. ”Probleemeja?” kysyi italialainen ystävä huolestuneena. Olli ilmoitti olevansa tuo kreisi suomalainen. Kun ystävät keskustelivat aiheesta lisää, selvisi, että hiihtokaverin veli oli Ceccato-tehtaassa johtajana Vicenzassa. Ollin maine työväenlauluja laulavana amerikansuomalaisena johtajana oli levinnyt laajalle. ”Kun ylitimme yhdessä maalilinjan, lauloimme yhdessä ’Avanti Popolon’. Emme koskaan enää tavanneet sen jälkeen – en edes kysynyt hänen nimeään” – kertoi Olli.

Laulu ”Avanti Popolo” löytyy osoitteesta <http://www.youtube.com/watch?v=hAXoGxLx6yk>